

Fedevarer. Under Fedevarer anførte jeg udtryffeligt ikke Smør, som jeg nævnte i den næste Række af Varer, som jeg omtalte. Vi se altsaa, at vor Traktat ikke giver os Sikkerhed for, at Tolden paa Køn og Fedevarer ikke vilkaarlig kan blive forhøiet i Spanien. Den anden Række Varer nævnte jeg i en anden Takteforbindelse. Jeg sagde, at blandt de Varer, som ere bebyrdede med extraordinær Told i Spanien, og som ifølge Traktaten fra 1887—92 skal nyde Nedsættelse, var der dem, som vi havde størst Interesse af, for saa vidt der kunde blive Tale om Indførsel fra os til Spanien, nemlig Smør, Huber, Klippfist, Tajance og flere saadanne Ting. De høre til de extraordinære Toldstatter, som altsaa vilde blive Gjenstand for Toldnedsættelse i 1887. Det var dette, jeg gjorde opmærksom paa, og jeg henlede Opmærksomheden paa den Situation, som da vilde komme til at foreligge i 1887, at det i det Hele taget vilde være forbundet med ikke ringe Betæneligheder, hvorledes vi vilde komme til at staa. De af mig fremhævede Betæneligheder ere bekræftede fra den høitærede Finantsministers Side; han har den samme Opfattelse af den spanske Toldlov i denne Henseende som jeg, nemlig at vi i 1887 vilde komme til at staa overfor Fordringen om nye Toldnedsættelser, nye Offre fra vor Side, og om vi have nogen Garanti for, at der fra vor Side kan gjøres stærkere Modstand overfor disse Fordringer, end nu er sket, vil jeg lade henstaa uimodsaagt. Den høitærede Finantsminister mente, at vi maatte dog lægge Mærke til, at det var ikke udtryffeligt sagt, at disse ny Toldnedsættelser skulde foregaa paa de samme Vareposter, som vi nu have indrømmet Toldnedsættelser paa; det kunde ske paa andre. Det er ganske rigtigt, men oprigtigt talt ser jeg ikke, hvilke andre Vareposter der kan blive Tale om at indføre Toldnedsættelser paa, end allerede anført, thi uden for dem veed jeg ikke, at Spanien har Interesse i Vareindførsel her fra Landet. Jeg maa dog dertil knytte den Forundring, at man ikke overfor Rigsdagen har meddelt denne Oplysning, som forekommer mig at være af ikke ringe Betydning, den burde have været forelagt samtidig med Traktaten, da den danner Udgangspunktet for den hele Forhandling. Jeg negter paa ingen Maade, at vi under de følgende Traktatforhandlinger vilde kunne faae Interesse af, at Toldreformen er gennemført hos os, paa ingen Maade. Jeg er fuldstændig enig med de Udtalelser, der kom i Gaar fra det ærede Medlem for Kjøbenhavn's Amts 5te Valgkreds (Holstein), at det maa være af saa stor Interesse, at det netop

ogsaa er et af Motiverne for, at Sammenknytningen nu mellem Traktaten og Toldloven finder Sted; men jeg oplyste, at overfor Spanien vilde denne Interesse være svagere, netop paa Grund af denne Bestemmelse i den spanske Toldlov, men overfor alle andre Nationer, som vi eventuelt vilde komme til at forhandle med om nye Traktater, vil det naturligtvis kunne have sin ubegrændsede Betydning, naar det i Tide lykkes os at faae gennemført en Toldlov. — Den høitærede Finantsminister kom ikke til at omtale det sidste Punkt, som jeg fremdrog, nemlig, hvorledes det forholdt sig med Søfartsforholdene paa Spanien, forudsat, at en Traktat ikke kom i Stand. Jeg veed ikke, om den høitærede Finantsminister ikke ønsker at udtale sig derom; jeg gjorde kun opmærksom paa, at saavidt jeg skjønner over og opfatter den spanske Toldlovgivning, saa risskere vi ikke nogen extraordinær Behandling af vore Skibe, med mindre vi give Exemplet dertil. Jeg skal ikke insistere yderligere derpaa, men kun henstille til den høitærede Regjering, om den ikke i det Tilfælde, i det uheldige Tilfælde, at Traktaten ikke kom i Stand, vilde finde det rigtigst allensfals at borttage Spanien ethvert Paaskud til extraordinær Behandling af vore Skibe ved at tage Bestemmelsen fra Oktober 1882 tilbage om Behandlingen af de spanske Skibe her til Lands, som i og for sig ingen Betydning har. Det er trods disse mange Betæneligheder ved Indholdet af den af Regjeringen afsluttede Traktat med Spanien, det er trods de Offre, den utvivlsomt medfører for vort Land, at Flertallet her i Salen ikke desto mindre har ment, efter at den engang er indgaaet paa de Vilkaar, at det vilde være urigtigt at modsette sig den, og at vi derfor have raat Gaanden til at faae den gennemført. Men den høitærede Finantsminister tager sikkerlig feil i den Betragtning, at vi skulle opfatte Handelstraktaten som en Bugserbaad, der skulde føre den store Kolos, Toldloven, igjennem. Nei, tværtimod er Opfattelsen sikkerlig her i denne Forsamling saaledes, at skulde vi kunne gaa ind paa Traktaten, maa den bugseres igjennem af Toldloven. Forøvrigt tror jeg ogsaa, at Toldloven i sig selv, i sit eget Indhold har en saa god Drivkraft under sig, at den ikke skulde eller ikke burde behøve nogen Bugserbaad for at komme igjennem.

I sit første Foredrag forleden fremsatte den høitærede Finantsminister en Sigelse mod Thingets Flertal her. Jeg svarede ikke paa den, første Gang, jeg havde Ordet; men den høitærede Minister har gentaget den i Dag, og jeg vil derfor heller ikke lade den ligge. Naar den høitærede Finantsminister